

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรูตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะ
การสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

The Development of a Learning Management Model Based on Sociocultural
Theory to Enhance English Communicative Skills for Lower Secondary School
Students

ณัฐสิริ เดชาติวงศ์ ณ อุตทยา*

Natsiree Dechatiwong Na Ayutthaya

วาริรัตน์ แก้วอุไร**

Wareerat Kaewurai

Received : December 16, 2022

Revised : July 10, 2023

Accepted : August 15, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1.1) สร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 1.2) หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยศึกษาผลการใช้ ดังต่อไปนี้ 2.1) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม 2.2) ศึกษาทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และทดลองนำร่องเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

*นักศึกษาลัทธิการศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร

Doctor of Education Student Curriculum and Instruction, Naresuan University(Corresponding Author)

e-mail: natsireed58@nu.ac.th

**อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Lecture of Department of Education, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University

2) ชั้นศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังจันทน์วิทยา จำนวน 23 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง และ 3) ชั้นศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยโครงสร้างของรูปแบบเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) ขั้นการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) และขั้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .5234 2. ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า 2.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2 ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก 3. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้ / ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม / ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This study aimed to 1) construct a learning management model and study its qualities to 1.1) construct and estimate the suitability of a learning management following the opinion's experts, 1.2) study the effectiveness index of a learning management model; 2) implement a learning management and study its results to as followed; 2.1) compare English communicative skills by comparing pretest and posttest scores 2.2) study interpersonal relationship between learning; and 3) study students' satisfaction toward the learning management model. The research consisted of 3 steps of research and development processes: 1) constructing a learning management model which was evaluated by 5 experts and studying its qualities by implementing it in a pilot group of 35 Mattayom 3 students to study an effectiveness index; 2) implementing the learning management model with 23 Mattayom 3 students of Wangngiuwittayakom School by using specific sample; and 3) studying students' satisfaction toward the learning management model. The research results were as follows: 1) The learning management model consisted of principles, goals, contents, instructional processes, and measurements evaluations. The learning management model

consisted of 4 steps; 1) Presentation 2) Interaction 3) Scaffolding and 4) Production.

The experts agreed to the quality of the learning management model at a high level. The effectiveness index of the learning management model was .5234. 2) When the learning management model was implemented, it was found that: 2.1 The students' communicative skills after learning through the learning management model were higher than before learning at the .01 level of statistical significance. 2.2 The students' interpersonal relationship during learning was at a high level. 3) The students' satisfaction toward the learning management model was at a high level.

Keywords : Learning Management Model / Sociocultural Theory /

English Communicative Skills

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจที่เปิดกว้าง ส่งผลให้ประชากรเกิดการกระตุ้นในการ พัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศหลากหลายภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นภาษากลางของโลก เพื่อการ ติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ในด้านการศึกษา การทำธุรกิจ การลงทุนระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว และ การใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Wuttiwongsa, 2014, p.89) ประกอบกับภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่คนต่างชาติต่างภาษานิยมใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างกันมากที่สุด จน ภาษาอังกฤษถูกนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษาสากล (Global language) ประเทศต่างๆ กว่า 50 ประเทศทั่วโลกได้ประกาศให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็น ภาษาสำหรับติดต่อเฉพาะกับชาติที่เป็นเจ้าของภาษา แต่เป็นภาษาที่นำมาใช้สื่อสารกับคนทั่วโลก ประเทศไทย ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปีพ.ศ. 2558 ได้ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ. 2551 กำหนด รวมถึงสนับสนุนการยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นและเต็มตามศักยภาพ ของผู้เรียน โดยการจัดให้มีโครงการและกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ และใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารมากขึ้น เพื่อสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ชุมชนและสังคม อันจะนำไปสู่การสร้าง ประชากรของประเทศให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น และการประกอบ อาชีพ (Office of Basic Education Commission, 2014, p.13) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่นำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยนำมาใช้ในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ

การวัดผลและประเมินผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่สำเร็จ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับกรอบ CEFR ต้องอยู่ในระดับ A2
 หมายความว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยค ส่วนภาษาอังกฤษที่มีจะพบเจอในชีวิตประจำวัน อาทิเช่น เรื่อง
 ส่วนตัว ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทาง ซึ่งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถอธิบายความ
 ต้องการของตนเองโดยใช้ประโยคพื้นฐานได้

แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ปัญหาสำคัญที่พบคือ เด็กไทยมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ กอปรกับผล
 การประเมินการสอบวัดคุณภาพระดับชาติ O-NET (Ordinary National Educational Test) ปีการศึกษา
 2561 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเน้นการวิเคราะห์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผลคะแนนพบว่า รายวิชา
 ภาษาอังกฤษ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยมีเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 29.45 คะแนน จากคะแนนเต็ม
 100 คะแนน โดยผลการสอบของนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
 29.10 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ (National Institute of Educational Testing Service, 2019) จาก
 ผลการสอบดังกล่าว บ่งชี้ว่า ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีคะแนน
 ต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งส่งผลให้เห็นถึงความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้
 ระบุไว้ว่า ควรมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องหาวิธีหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถในการ
 สื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Ministry of Education, 2018,
 p.210) อย่างไรก็ตาม จากอดีตที่ผ่านมาพบว่า ประเทศไทยยังมีความปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษ ประกอบกับเด็กไทยขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจใน
 การสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะไม่มีประสบการณ์ รวมถึงพื้นฐานอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝนเพราะ
 กลัวว่าจะพูดผิดและไม่ถูกหลักไวยากรณ์ (Thanapakit, 2012)

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Salae, et al. (2013) ที่ทำการศึกษาปัญหาด้านความสามารถใน
 การสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ทักษะย่อย คือ 1) ทักษะการฟัง
 นักเรียนฟังบทสนทนาไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง ฟังสำเนียงการออกเสียง (Accent) ภาษาอังกฤษของครูแต่ละคนไม่
 เหมือนกัน วิธีแก้ปัญหาคือ ให้นักเรียนท่องคำศัพท์เพื่อให้คุ้นเคยกับการออกเสียงคำศัพท์ หากดูภาพยนตร์ VCD
 เจ้าของภาษาต้องให้นักเรียนดูซ้ำหลายๆ ครั้ง 2) ทักษะการพูด นักเรียนไม่ทราบจะเริ่มต้นพูดอะไร อย่างไร ครู
 จึงใช้คำถามที่ขึ้นต้นด้วย What, Where, When, Why, และ How กระตุ้นความรู้เดิมและกระตุ้นให้นักเรียนพูด
 นักเรียนคิดคำศัพท์ไม่ออก จึงแนะนำให้นักเรียนจดคำพูดหรือคำถามเตรียมตัวล่วงหน้า และนักเรียนออกเสียง
 (Accent) ที่ถูกต้องไม่ได้ ครูส่งเสริมนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษคล่องโดยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
 บ่อยๆ กับเพื่อน 3) ทักษะการอ่าน นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก อ่านแล้วไม่ทราบความหมายของคำศัพท์
 อ่านจับประเด็นไม่ได้ อ่านเชิงวิเคราะห์ไม่ได้ ครูแนะนำให้ไปปรึกษากับเพื่อนที่เก่งกว่าหรือไปฝึกกับครู ครูจะ
 สอนการอ่านมากกว่าทักษะอื่นๆ 4) ทักษะการเขียน นักเรียนเขียนผิดไวยากรณ์ เลือกใช้คำไม่ถูก เขียนวกไป
 ววนมา ไม่สื่อความหมาย และเขียนสรุปความไม่ได้ ครูแนะนำให้ไปทบทวนไวยากรณ์และฝึกเขียนบ่อยๆ จาก

ประโยคสั้นๆ ไปยังประโยคซับซ้อน และตามด้วยเขียนเป็นย่อหน้า แล้วเขียนสรุปความ และแลกเปลี่ยนตรวจสอบกับเพื่อนดูก่อนที่จะส่งครู

การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานสากล ที่เน้นทักษะการสื่อสาร คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คือ การใช้ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เชื่อว่า วัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ (Vygotsky, 1978) โดยแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural) กล่าวว่า การเรียนรู้และการพัฒนาการของมนุษย์เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรกแล้วผ่านกระบวนการทางจิตใจเป็นความเข้าใจในตนเองในที่สุด โดยมีรอยต่อพัฒนาการเป็นพื้นที่แสดงช่วงห่างระหว่างความสามารถที่เป็นจริงของแต่ละบุคคลและความสามารถที่เป็นไปได้ของบุคคลหลังจากได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าโดยใช้เครื่องมือ เช่น ภาษาเป็นสื่อกลาง (Vygotsky, 1978, pp.79-91)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 เพื่อสร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.2 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยศึกษาผลการใช้ ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

2.2 เพื่อศึกษาทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม ของไวทือตสกี การสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำมา

สังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม หลังจากนั้นนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบต่างๆ ครอบคลุม ไปหาคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้นำร่องเพื่อหาดัชนีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามทักษะการสร้างสัมพันธภาพ หลังจากนั้นนำแบบวัดที่สร้างเสร็จแล้วไปหาคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และนำไปหาคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง

ในการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังจันทน์วิทยา จำนวน 23 คน ปีการศึกษา 2564 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนโดยใช้ภาพ วิดีโอ หรือเล่าเรื่องที่มามีบริบททางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนเรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ โดยใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และเป็นไปตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) 2) ขั้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครู เพื่อน โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวก โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้นำในการฝึก ให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างทางภาษา และให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจจะเป็นแบบฝึกหัดแบบมีโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่างๆ โดยให้นักเรียนทำซ้ำๆ ตามตัวอย่างได้ ให้นักเรียนฟังประโยคตัวอย่างจากซีดีหรือจากเสียงครูผู้สอน 2-3 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อย แล้วออกเสียงทีละคน ซึ่งรูปแบบการฝึกที่ใช้ อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การฝึกตามบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ 3) ขั้นการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม

โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยเพื่อนในกลุ่มที่มีความเข้าใจในเนื้อหามากกว่าจะให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจในเนื้อหานั้นๆ รวมถึงเพื่อนที่ต้องการให้ความช่วยเหลือ โดยมีครูคอยตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และ 4) ขั้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Production) นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์ให้ โดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) มาฝึกใช้ในการสื่อสาร แบบการฝึกภาษาแบบอิสระ (Free Practice)

2. แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วย คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยกำหนดให้มีองค์ประกอบต่าง ๆ คือ แนวคิดสำคัญ จุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

4. แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

5. แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีจำนวน 4 ตอน ได้แก่ ด้านการฟังเป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก และด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัย ซึ่งผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นปรนัย (แบบวัดทักษะด้านการฟังและการอ่าน) ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.31-0.80 ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.45-0.86 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ส่วนแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นอัตนัย (แบบวัดทักษะด้านการพูดและการเขียน) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 และ 0.86

6. แบบสอบถามทักษะการสร้างสัมพันธภาพ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบไปด้วยทักษะสัมพันธภาพ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอใจร่วมมือ ด้านการรู้จักและไว้วางใจกัน ด้านเคารพและยอมรับในบุคคลอื่น และด้านการรู้จักแก้ปัญหาและจัดการความขัดแย้ง ซึ่งผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วทำการคัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบสอบถามทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ได้ค่าระหว่าง 0.80-1.00

7. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสอบถามความพึงพอใจ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต รวม 30 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประเมิน และตรวจสอบความเหมาะสม พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ทดลองนำร่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดงเจริญพิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษฉบับก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังจี้วิทยาคม จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
4. จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังจี้วิทยาคม จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เป็นเวลา 16 ชั่วโมง (ทดลองใช้ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 - 30 พฤศจิกายน 2564) และในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สอบถามทักษะสัมพันธภาพของนักเรียนในระหว่างเรียน
5. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการนำแบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบ t-test dependent
3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทักษะการสร้างสัมพันธภาพโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะ การสื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และ การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขั้นตอนที่ 3 การเสริมศักยภาพ และขั้นตอนที่ 4 การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.61)

1.3 ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อ เสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.21)

1.4 ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
35	1002	1943	0.5234

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี วัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่า เท่ากับ 0.5234 ซึ่งแสดงว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5234 คิดเป็นร้อยละ 52.34

2. ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อ เสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการฟัง (20)	6.52	1.50	13.39	1.34	18.66**	.00
ด้านการพูด (20)	6.43	1.31	13.17	1.34	17.34**	.00
ด้านการอ่าน (20)	6.87	1.32	14.65	1.47	18.46**	.00
ด้านการเขียน (20)	6.78	1.35	13.48	1.50	15.00**	.00
รวม (80)	26.61	5.09	54.70	4.65	20.25**	.00

$p^{**} < .01$

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.61 และ 54.70 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทุกด้าน

2.2 การศึกษาทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะสัมพันธภาพ
ด้านความพอใจร่วมมือ	4.46	0.25	ดีมาก
ด้านการรู้จักและไว้วางใจกัน	4.37	0.34	ดีมาก
ด้านเคารพและยอมรับในบุคคลอื่น	4.10	0.23	ดีมาก
ด้านการรู้จักแก้ปัญหาและขัดความขัดแย้ง	4.23	0.34	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.31	0.20	ดีมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความพอใจร่วมมือ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.25) รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จักและ

ไว้วางใจกัน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.34) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านเคารพและยอมรับในบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.23)

3. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านปัจจัยนำเข้า	4.52	0.21	มากที่สุด
ด้านกระบวนการ	4.43	0.26	มาก
ด้านผลผลิต	4.49	0.17	มาก
รวมเฉลี่ย	4.48	0.16	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.21) รองลงมา ได้แก่ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.17) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.26)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอเนื้อหา (Presentation) โดยครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนโดยใช้ภาพประกอบ วิดีโอนำเสนอ หรือเล่าเรื่องที่มีบริบททางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จากนั้น เสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนเรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ โดยใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และเป็นไปตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) จะเน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครู เพื่อน โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวก โดยในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นฝึกแบบมีครูเป็นผู้ควบคุม ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้นำในการฝึกทักษะการใช้ภาษา แล้วให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา และให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยจะเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบมีกลไก ครูมอบหมาย เป็นแบบฝึกหัดแบบมีโครงสร้างในรูปแบบต่างๆ โดยให้นักเรียนทำ

แบบฝึกหัดซ้ำตามตัวอย่างได้ ให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษจากซีดีหรือให้ครูผู้สอนออกเสียงให้ฟัง จากนั้น ให้นักเรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ ให้นักเรียนฟังประโยคภาษาอังกฤษจากซีดี หรือให้ครูผู้สอนออกเสียงให้ฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ ซึ่ง รูปแบบการฝึกที่ใช้ อาจจะเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยคต่างๆ อย่างง่าย การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ ฝึกขยายประโยค ฝึกตามบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) นักเรียน จะได้ร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกการพูดบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือใน การสื่อสาร โดยเพื่อนในกลุ่มที่มีประสบการณ์หรือมีความสามารถมากกว่าจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่มี ความสามารถน้อยกว่า และขั้นตอนที่ 4 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Production) นักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์ให้ โดยให้นักเรียนได้ใช้ ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) มาฝึกใช้ใน การสื่อสารแบบการฝึกภาษาแบบอิสระ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการของ ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Vygotsky, 1978) ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural Theory) ที่ประกอบไปด้วย 1) ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ความสำคัญกับ บทบาทของสังคมต่อการพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและมุมมองทางวัฒนธรรมของ ผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาทางปัญญา 2) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร 3) ปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมส่งผลให้เกิดการพัฒนาการ โดยจะเกิดขึ้นในบริบททางสังคมที่เด็ก มีโอกาสได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน และได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า 4) วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีส่วนให้ เด็กปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้าง ความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น 5) เด็กจะได้แนวทางในการขยายการเรียนรู้ จากสิ่งที่รู้แล้วไปสู่สิ่งใหม่จากการเลียนแบบจากครูหรือเพื่อน และ 6) ให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเสริมศักยภาพเป็น รายบุคคล ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ระหว่างนักเรียนกับครู และจัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และตัวชี้วัดของกรอบอ้างอิงมาตรฐานทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการกำหนดความสามารถของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไว้เท่ากับ A2 การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เน้นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามขั้นตอนที่ออกแบบขึ้น จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปหาค่าดัชนีประสิทธิผล พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.5234 ซึ่ง หมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 52.34 หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้จัดการ เรียนรู้ได้

2. ผลการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

2.1 จากผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ให้ผลทำนองเดียวกันกับ Phadvivulya (2006) ที่พัฒนาโมเดลการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายเพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ภาษาตามทฤษฎีการสร้างความรู้แนวสังคมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กระบวนการออกแบบโมเดลได้ยึดตามทฤษฎีการสร้างความรู้แนวสังคม (Social constructivism theory) สำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้รับอิทธิพลจาก Vygotsky (1896-1934) การออกแบบโมเดลนี้ได้รับแรงผลักดันจากปัญหาของการสอนอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในระดับมหาวิทยาลัย เช่น ชั้นเรียนขนาดใหญ่ ความหลากหลายของผู้เรียน โอกาสที่จำกัดของผู้เรียนในการใช้ภาษา และผลกระทบจากการสอบแข่งขัน ปัจจัยเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อความต้องการที่มากขึ้น ในการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาอังกฤษซึ่งเน้นการสื่อสารในสังคมนานาชาติในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของ Boonprasetpon (2009) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งนำหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ที่ตระหนักถึงความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตนเองและสมาชิกภายในครอบครัว การสนทนาทางโทรศัพท์ การบันทึกข้อความอย่างง่าย ๆ การเดินทางท่องเที่ยว อาหาร และเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และการสัมภาษณ์งานหรือการศึกษาต่อ ภาษาที่ใช้ตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Salae, et al. (2013) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ฟัง-พูด) และ (อ่าน-เขียน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Plubpla, et al. (2017) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bamroongkit, et al. (2019) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษแตกต่างจากผู้เรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bailey (2013)

ได้ทำการศึกษา เรื่อง การทำความเข้าใจกับทักษะของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการประเมินผลด้วยวิธีผสมผสาน เป้าหมายปัจจุบันของหลักสูตรภาษาคือนักเรียนทุกคนเรียนจบด้วยหลักสูตรทั่วไปและการศึกษาภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงยุโรป (CEFR) ซึ่งนักเรียนและครูได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษและการรับรู้แบบเดียวกัน นักเรียนและครูมีการประเมินภาษาเช่นเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า 1) ความรู้และประสบการณ์ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับสังคม และมีประสบการณ์การเรียนรู้มาก่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pérez-Sabater & Montero-Fleta (2014) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence) และความตระหนักรู้ทางสังคม ซึ่งนำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสารทางสังคมและหน้าที่ทางภาษา โดยใช้เวลา 3 ชั่วโมง ผู้เรียนทดสอบการพูดและการเขียนแบบออนไลน์ โดยผู้วิจัยมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ฟังเพียงเท่านั้น ไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือนักเรียนแต่อย่างใด

2.2 จากผลการศึกษาทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องอาศัยทักษะสัมพันธ์ภาพในการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Itsaraprida & Thongwiset (2017) ที่กล่าวว่า กลวิธีในการสื่อสารของผู้สอนจะส่งผลต่อสัมพันธ์ภาพกับผู้เรียนในหลายๆรูปแบบ ผู้สอนบางคนมีลักษณะกระด้างกระเดื่อง เอาจริงเอาจัง แต่บางคนเป็นคนมีเมตตาปราณี โอนอ่อนน้อม บางคนดูห่างเหินกับผู้เรียน แต่ครูผู้สอนบางคนดูแลสนทนมนานเข้าใกล้ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยลักษณะพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพเชิงบวกของผู้สอนจะส่งผลให้เกิดการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pongpetra (2010) ที่มีผลการวิจัย พบว่า สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธ์ภาพกับครูดี ทำให้มีสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ทั้งนี้เพราะ สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ย่อมส่งผลให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การกระทำความดีกล่าวทำให้นักเรียนมีความสุขและมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตนและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนด้วย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน และมีการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สื่อที่ใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น

รวมถึงเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cacic & Kaewurai (2018) ที่มีผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Preedeekun, et al. (2011) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นพื้นฐาน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Naruponjirakul (2017) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงมีความพึงพอใจต่อรูปแบบอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ตามที่ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้เริ่มต้นด้วยขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนโดยใช้ภาพประกอบ วิดีโอ หรือเล่าเรื่องที่มบริบททางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แล้วนำเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนเรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ หลังจากนั้นนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) ระหว่างครู เพื่อน โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวก ครูผู้สอนจะเป็นผู้นำในการฝึก ให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างทางภาษา และให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น การเสริมศักยภาพ (Scaffolding) โดยนักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยเพื่อนในกลุ่มที่มีประสบการณ์หรือมีความสามารถมากกว่าจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์ให้ และนักเรียนจะฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร (Production)
2. ควรให้ครูสอนภาษาอังกฤษปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ นอกเหนือจากที่ระบุในงานวิจัยนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบทั้งหลักสูตร
3. เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรปรับเวลาให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมและความสามารถของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นการศึกษาอื่นๆ
2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม ไปใช้โดยศึกษาตัวแปรตามอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ความตระหนักรู้ทางสังคม, ทักษะการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น

3. ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ ได้เช่น รายวิชาสังคมศึกษา หรือ รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางสังคม เป็นต้น

References

- Bailey, A.C. (2013). **Understanding Perspectives of English Language Learning and Assessment Practices : A Mixed-Method Embedded Study**. A Dissertation for the degree Doctor of Education in Educational Leadership in Curriculum and Instruction.
- Bamroongkit, S., Wijakkanalan, S. & Kwangsawad, T. (2019). Blended English Teaching Model Improving Communicative Skills. **KKU Research Journal of Humanities and Social Sciences (Graduate Studies)**, 7(2), 59-69. [In Thai]
- Boonprasertpon, P. (2009). **The development of an English language instructional model based on experiential learning for higher vocational diploma students**. Doctor Thesis, Ph.D., Naresuan University. [In Thai]
- Cacic, S. & Kaewurai, W. (2018). The Development of a Learning Management Model Based on Communicative Language Teaching and Task Based Learning to Enhance Communicative Competence for Grade VI Students. **Journal of Education Naresuan University**, 22(2), 214-226. [In Thai]
- Itsaraprida, P. & Thongwiset, T. (2017). Teacher-Student Interpersonal Behavior: Theoretical Model, Assessment, and Research Review. **Journal of Education Studies**, 45(3), 206-220. [In Thai]
- Ministry of Education. (2018). **The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D.2008) : Foreign Languages Department**. Bangkok : Ministry of Education. [In Thai]
- Naruponjirakul, S. (2017). **The Development of an English Instructional Model Based on Scenario-Based Learning to Enhance English Ability and Self-Efficacy of Undergraduate Students**. Doctor Thesis, Ed.D., Dhurakij Pundit University. [In Thai]
- National Institute of Educational Testing Service. (2019). **Ordinary National Educational, Test : O-NET Mattayom 3 Semester 2018**. [Online]. Available : <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx> [2019, April 30]. [In Thai]

- Office of Basic Education Commission. (2014). **The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) for Secondary Level**. Bangkok : English Language Institute. [In Thai]
- Pérez-Sabater, C., & Montero-Fleta, B. (2014). Pragmatic competence and social power awareness: The case of written and spoken discourse in non-native English environments. **International Journal of English Studies, University of Murcia**, 14(2), 21-38.
- Phadivibulya, T. (2006). **A Development of a hybrid network technology-enhanced language learning model based on social constructivism approach for promoting EFL learner autonomy**. Doctor Thesis, Ph.D., Chulalongkorn University. [In Thai]
- Plubpla, P., Jaturanon, W. & Chaisuriya, A. (2017). The development of an English language instructional model based on experiential learning and cooperative learning for promoting communicative competence of sixth grade students. **Graduate Studies Journal**, 14(64), 229-237. [In Thai]
- Pongpetra, S. (2010). **Factors Affecting on Interpersonal Relationship with Friends of the Fourth Level, Secondary Grade 4-6 Students at Sarasas Ektra School in Yannawa District, Bangkok**. Master of Education, Srinakharinwirot University. [In Thai]
- Preedeekun, A., Meejaeng, A. Ngaorangsee, K. & Kaewurai, W. (2011). The development of a listening and speaking English skills instructional model based on communicative competences of Rajabhat University students. **Journal of Education Naresuan University**, (Special), 155-175.
- Salae, A., Rungrattanukul, D., Kaewurai, W. & Wattanathorn, A. (2013). The development of a learning model based on sociocultural theory to enhance English communicative ability for upper secondary school students in three Southern Border provinces. **Journal of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus**, 27(1), 124-135.
- Thanapakit, A. (2012, November 22). Thai people are brave Resulting in speaking English second to the world's plum. **Daily News**, p.8. [In Thai]
- Wuttiwongsa, N. (2014). Motivational Strategies: Enhancing English Language Skills. **Executive Journal**, 34(1), 88-97. [In Thai]
- Vygotsky, L.S. (1978). **Mind in society: The development of higher psychological process**. Cambridge : Haward University Press.